Προεκλογικὴ περίοδος. Ἀσφαλῶς αἱ ἐκλογαὶ τῆς 3ης Νοεμβρίου θὰ διενεργηθοῦν, ὅπως πάντοτε, κατὰ τὸν πλέον πολιτισμένον τρόπον, ποὺ προσιδιάζει πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ὁλοκληροῦται ἡ διανομὴ δωρεὰν βιβλίων εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων ὅλης τῆς χώρας. Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ τέως ὑπουργοῦ κ. Στράτου ἐνέχει, πράγματι, ἱστορικὴν ἀξίαν διὰ τὴν Παιδείαν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΑΠΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ

Ἡ Εὐρώπη προστατεύει ἀπὸ κοινοῦ τὰς βασικὰς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν

ΜΙΑ ΔΕΚΑΕΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΒΡΥΞΕΛΑΙ. Ἐκ τῆς Νορβηγίας, τοῦ βορείου σημείου τῆς Ἠπείρου, ἕως νοτίως εἰς τὴν Ἑλλάδα - πλὴν τῆς Ἱσπανίας, Πορτογαλίας καὶ Φινλανδίας - ὅλαι αἱ χῶραι τῆς ἐλευθέρας Εὐρώπης ἀπετέλεσαν μέλη τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον ἱδρύθη τὸ 1949 ἐκ δέκα κρατῶν. Κύριος σκοπὸς τῶν ἱδρυτῶν καὶ τῶν προστεθέντων ἀργότερα συνεταίρων, εἶναι ἡ δημιουργία μιᾶς στενῆς συνδέσεως πρὸς διατήρησιν καὶ ὑποστήριξιν ἰδανικῶν καὶ ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι ἱδρύθησαν βάσει μιᾶς κοινῆς παραδόσεως. Τοιουτοτρόπως, κάθε Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης, τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ δικαίου, καὶ ὑπεχρεώθη ὅπως ἀποδόσῃ εἰς τοὺς πολίτας οἱ ὁποῖοι ἔζων ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τῆς ἐπικυριαρχίας των, τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰς βασικὰς ἐλευθερίας.

Πέραν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ἡ ὁποία σημαίνει κυρίως τὴν εὐρωπαϊκὴν ἐνίσχυσιν «τῆς γενικῆς διασαφήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου» (1948) τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης προέβη ἤδη ἀμέσως εἰς ἓν ἰδιαιτέρως σημαντικὸν βῆμα: Τὸ ἔτος 1950, τὰ κράτη - μέλη ὑπέγραψαν εἰς τὴν Ρώμην μίαν συμφωνίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὐρωπαϊκὴ συμφωνία πρὸς προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν βασικῶν ἐλευθεριῶν», ἡ ὁποία ἐτέθη ἐν συνεχείᾳ ἐν ἰσχύι τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1953 - δηλ. πρὸ μιᾶς δεκαετίας.

Διὰ τῆς συμφωνίας ταύτης - ἡ ὁποία διαφέρει οὐσιωδῶς ἐκ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ ΟΗΕ - ἐπετεύχθη διὰ πρώτην φορὰν ἡ δυνατότης ὅπως ἀποφασίζεται τελεσιδίκως προκειμένου περὶ διαμαρτυριῶν, λόγω παραβάσεων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Εἰς περαιτέρω νεωτερισμός: Τὰ ὑπογράψαντα τὴν συμφωνίαν κράτη - ταῦτα εἶναι μέχρι τοῦδε 15 ἐκ τῶν 17 μελῶν - κρατῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης - παρεχώρησαν ἓν μέρος τῆς ἐθνικῆς των ἐπικυριαρχίας, εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ὄργανα ἐλέγχου. Ὑπετάχθησαν εἰς τὰ ὁριζόμενα εἰς τὴν συμφωνίαν δικαιώματα καὶ ἐλευθερίας ἐθνικῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐλέγχου. Μία ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων εἶναι ἡ Ὑπουργικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου, μία ἑτέρα ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς προϋπαρχούσης εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ εἶναι ἁρμοδία διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν διαμαρτυριῶν. Ἀναλαμβάνει ἐν τούτοις μόνον περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας, συμφώνως πρὸς τὴν κρίσιν της ὑπάρχει σοβαρὸς λόγος διαμαρτυρίας. Ἐφ' ὅσον βεβαιωθῇ τοῦτο, ἀναλαμβάνει τὰς προσπαθείας μεσολαβήσεως. Ἐὰν αἱ προσπάθειαι μείνουν ἄνευ ἀποτελέσματος, αἱ διαμαρτυρίαι διεκπεραιοῦνται περαιτέρω εἰς τὴν Ὑπουργικὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ὁριστικῶς διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων αὐτῆς. Δὲν ἐπιτρέπεται λοιπὸν, ὅπως μία Κυβέρνησις, κατὰ τῆς ὁποίας ἀπευθύνεται μία διαμαρτυρία, νὰ ἀποκλείσῃ μίαν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τῆς προβολῆς τοῦ βέτο.

Πρὸ μιᾶς πενταετίας - πάλιν τὴν 3ην Σεπτεμβρίου - ἐδημιουργήθη μία ἀνωτέρα ἐθνικὴ δικαστικὴ ἁρμοδία ὑπηρεσία: Τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, εἰς τὸ Λουξεμβοῦργον. (Δὲν πρέπει νὰ γίνῃ σύγχυσις μὲ τὸ ὀνομασθὲν «Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον» τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπίσης τὴν ἕδραν του εἰς τὸ Λουξεμβοῦργον). Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ σωματείου τούτου, ὅπου οἱ ὑπογράψαντες τὴν συμφωνίαν ἀποστέλλουν, ἕκαστον ἔθνος, ἕναν δικαστήν, ἀνήκουν ἕως τώρα ὀκτὼ χῶραι: Τὸ Βέλγιον, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, Δανία, Ἰρλανδία, Ἰσλανδία, Λουξεμβοῦργον, Ὁλλανδία, Αὐστρία. Ἐνῶ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΦΕΤΕΙΝΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μελετημένο μὲ προσοχὴ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, δι' ἐπίσκεψιν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως, ποὺ ὠργάνωσε τὴν πρὸ παραπάνω Κυριακὴ καὶ γιὰ τέσσαρες ἡμέρες ὁ «Φυσιολοτρικὸς» Πατρῶν. Καὶ λέω μελετημένο, γιατί μᾶς χάρισε στὸ τετραήμερο αὐτὸ ὁλόκληρο τὸ πανόραμα τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀνοδικὴ προσπάθεια δὲν ἔχει ὅριο καὶ ἡ πρόοδος δὲν γνωρίζει περιορισμούς.

☆

Εἴκοσι Πατρινοί, γνώριμοι ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ἀποτελοῦσαν τὴν συντροφιὰ ἑνὸς μοντέρνου πούλμαν, πού, μέσω Αἰγίου - Ἰτέας, μᾶς χαρίζει μιὰ θαυμασία διαδρομὴ ἀνάμεσα στοὺς καταπράσινους ἐλαιῶνας τῆς Ἀμφίσσης, γιὰ νὰ μᾶς ἀνεβάσῃ στὶς κορφὲς τοῦ Παρνασσοῦ, νὰ μᾶς περάσῃ ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς, νὰ προσκυνήσουμε τὸ ἄγαλμα τοῦ ἥρωα Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσου, νὰ χαιρετίσουμε τὶς καταπράσινες πλαγιὲς τοῦ Καλλίδρομου, τὸ Μπράλο, ν' ἀναπαυθοῦμε γευματίζοντας κάτω ἀπὸ μεγάλα πλατάνια τῆς Λαμίας, νὰ χαιρετίσουμε τὸν μοντέρνα τραγουδισμένο Πηνειό, περνώντας ἀπὸ τὴν Λάρισσα καὶ τὸ ἴδιο βράδυ νὰ φθάσουμε στὴν Μακεδονικὴ πρωτεύουσα, τὴν μεγαλοπρεπῆ Θεσσαλονίκη.

Σκοπός μας δὲν εἶναι νὰ περιγράψουμε τὴν ἀξέχαστη διαδρομή, οὔτε τοὺς ὡραίους δρόμους, πραγματικὰς λεωφόρους ποὺ διανύσαμε. Τὰ θαυμάσια «Ξενία» καὶ «Μπάγκαλος», ποὺ εἶναι σκορπισμένα σὲ ὅλη τὴ διαδρομὴ καὶ στολίζουν τὶς πλαγιὲς τῶν βουνῶν καὶ τοὺς ἀπέραντους κάμπους. Οὔτε τὰ πρότυπα χωριά, ποὺ θαυμάσαμε, τὰ μεγάλα ἔργα ποὺ εἴδαμε καὶ τὰ τεράστια ἀγροτικὰ συγκροτήματα ψύξεως καὶ ἀποθηκεύσεως.

Σκοπός μας εἶναι ἡ Ἔκθεσις καὶ ἡ παντελὴς ἀπουσία ἀπὸ αὐτὴν τῆς πόλεώς μας. Μάλιστα! Ἡ ὡραία μας πόλις, αἱ Πάτραι, ἔλαμψαν διὰ τῆς παντελοῦς ἀπουσίας των ἀπὸ τὸν ζωντανὸν αὐτὸν καθρέπτην ὄχι μόνον τῆς Ἑλληνικῆς προόδου, ἀλλὰ καὶ 20 ἄλλων Βαλκανικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἰταλίας, ποὺ συμμετέσχον εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἔκθεσιν.

Καμμία φροντὶς νὰ παρουσιασθῇ ἐκεῖ ἡ ζωτικότης καὶ ἡ πρόοδος τῆς πόλεώς μας. Καμμία προσπάθεια νὰ φανῇ ἔστω καὶ μία Πατρινὴ βιοτεχνία, ποὺ θὰ εἶχε καὶ ἐμπορικὸν συμφέρον νὰ παρουσιάσῃ τὰ προϊόντα της. Τίποτε δὲν ἔδειχνε, πὼς στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει καὶ μία πόλις, ἡ ΤΡΙΤΗ, μὲ ἑκατὸν καὶ πλέον χιλιάδας κατοίκων, μὲ ἐμπορικὸ καὶ μεταναστευτικὸ λιμάνι, μὲ μεγάλες καὶ μικρὲς βιομηχανίες, μὲ ἀξιόλογες βιοτεχνίες, μὲ καθιερωμένας ἑορτάς, ποὺ λέγεται Πάτραι! Τίποτα ἀπολύτως δὲν ἔδειχνε τὴν πόλιν μας, πλὴν μιᾶς μόνον ἐξαιρέσεως: Τοῦ περιπτέρου τῆς ἑταιρείας «Ἀχάϊα».

☆

Πόσο ἀπογοητεύεται ὁ Πατρινὸς ἐπισκέπτης, ὅταν, περιεργαζόμενος τὰ διάφορα περίπτερα τῆς ἐκθέσεως, πιστοποιῇ ὅτι ἡ πόλις του δὲν ἔδινε πουθενὰ τὸ «παρὸν». Τίποτε τὸ Πατρινό. Κανένα δεῖγμα, μικρὸ ἢ μεγάλο, ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τῆς Πελοποννήσου.

☆

Κι' ὅμως, ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφερώμεθα καὶ νὰ μὴ λείπουμε ἀπὸ τὸν μεγάλο αὐτὸ καθρέπτη τῆς Ἑλληνικῆς ζωτικότητος. Ἰδιαιτέρως ἔπρεπε νὰ ἐνδιαφερθῇ ὁ δήμαρχός μας, ὁ ὁποῖος καὶ προϊ-

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΘΟΡΥΒΟΥ

Ἡ Δικαιοσύνη, οἱ φορεῖς καὶ οἱ κριταί της

Τοῦ δικηγόρου κ. ΠΑΝΟΥ Κ. ΒΕΡΡΗ

Θόρυβος πολὺς ἐγένετο, ἀνησυχίαι μεγάλαι ἐξεδηλώθησαν, καρδίαι ἐπικράθησαν, σκέψεις φοβεραὶ τοὺς ἐγκεφάλους τῶν πιστῶν κατετάραξαν, διαβούλια ἐγένοντο, συμβούλια συνῆλθον καὶ ψηφίσματα ἐξεδόθησαν, μαστιγώνοντα καὶ καταδικάζοντα μίαν ἐπερώτησιν, ἣν ἐχαρακτήρισαν ὡς ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἔργα τῆς Δικαιοσύνης.

Δὲν ἐρευνῶμεν νῦν οὔτε τὸ σκόπιμον ἢ μὴ τῆς ἐπερωτήσεως, οὔτε τὰς διαθέσεις τοῦ ἐπερωτῶντος βουλευτοῦ, οὔτε ἂν κάθε ἐπερωτῶν βουλευτής, πρὸ τῆς καταθέσεως τῆς ἐπερωτήσεως, δέον νὰ συμβουλευθῇ προηγουμένως τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους ἢ τὸν ἑκάστοτε ἁρμόδιον ὑπουργόν, ἂν πρέπει νὰ ἐπερωτήσῃ ἢ μὴ καὶ μὲ τὴν ἄδειάν των νὰ ἐπερωτᾷ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐρευνῶμεν εἶναι ἄλλο, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι τὸ ἑξῆς: ἡ κρίσις ἑνὸς ἀνθρώπου περὶ τοῦ προσώπου τοῦ δικαστοῦ, τῶν ἀντιλήψεών του καὶ τῆς ἱστορίας του, εἶναι μομφὴ κατὰ τῆς Δικαιοσύνης καὶ θεωρεῖται ἐπέμβασις εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἔργον ταύτης ἢ ἀφορᾷ μόνον τὸ πρόσωπον τοῦ φορέως αὐτῆς, καὶ οὐδόλως καθάπτεται αὐτῆς;

Ἡ ὀρθὴ ἀπάντησις ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος προϋποθέτει τὴν λύσιν ἑτέρου ζητήματος καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ἑξῆς:

Ἡ Δικαιοσύνη ὡς ἔννοια καὶ ὡς θεσμὸς συνάπτεται ἀδιασπάστως μετὰ τῶν φορέων αὐτῆς, ὥστε πᾶσα ἐκτροπὴ αὐτῶν νὰ ἐπιδρᾷ καταλυτικῶς ἐπὶ τῆς ἐννοίας καὶ τῆς χρησιμότητος ταύτης καὶ κατὰ συνέπειαν πᾶσα προσβολὴ τοῦ προσώπου τῶν φορέων αὐτῆς νὰ θεωρῆται ἀντανακλαστικῶς ὡς προσβολὴ αὐτῆς ταύτης τῆς Δικαιοσύνης ἢ ἀντιθέτως ἀποτελεῖ διακεκριμένην ἀπὸ τοῦ φορέως αὐτῆς προσωπικότητα πλασματικήν, ἥτις δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὰς ἰδιότητας τούτου.

Ὑποστηρίζομεν τὸ δεύτερον. Ἡ Δικαιοσύνη ὡς ἔννοια εἶναι ἄναρχος καὶ ὡς τοιαύτη αἰώνιος, εἶναι ἀπρόσωπος, εἶναι αὐτοτελὴς καὶ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην εἶναι ἀπρόσβλητος, ὡς θεσμὸς εἶναι ἀρχὴ δημιουργημένη ἅμα τῇ συμπήξει τῶν λαῶν εἰς κοινωνίας, ἐνσαρκοῦσα τὴν ἔννοιαν καὶ συντρέχει μετὰ τῶν ἄλλων λειτουργιῶν τοῦ Κράτους διὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ ἁρμονικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά της δὲ ταύτην προβάλλεται ὡς χρησιμότης. Ὡς ἔννοια ἐμφανίζεται διὰ τῆς ἀρχῆς καὶ ὡς ἀρχὴ ἐμφανίζεται διὰ τῶν φυσικῶν προσώπων, ἅτινα ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς ἀρχῆς των, ὡς ἀτομικαὶ προσωπικότητες, ἀπὸ ἐπώνυμα καθίστανται ἀνώνυμα, δρῶντα ἀπαρεγκλίτως κατὰ τοὺς προδιαγεγραμμένους αὐτῆς κανόνας.

Ἡ παρέκκλισις αὐτῶν ἀπὸ τὰ διατεταγμένα δὲν σημαίνει παρέκκλισιν αὐτῆς τῆς ἐννοίας τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς χρησιμότητός της. Τοιαύτης οὔσης ὅθεν τῆς ἐννοίας τῆς Δικαιοσύνης καὶ μὴ συναπτομένης ἀναποσπάστως μετὰ τοῦ ἐκπροσωποῦντος αὐτὴν φυσικοῦ προσώπου, οὐχὶ πᾶσα αἰτίασις, μομφὴ δυσφήμησις κατ' αὐτοῦ ἀποτελεῖ προσβολὴν κατὰ τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ βάλλουσα κατ' αὐτῆς ἀπ' εὐθείας ὡς ἐννοίας, ὡς θεσμοῦ χρησίμου τῇ Πολιτείᾳ.

Μὲ παραλλήλους σκέψεις, τὸ ἀνώτατον τῆς χώρας Δικαστήριον, ὁ Ἄρειος Πάγος, εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 94)1963 ἀπόφασίν του, ἐν ὁλομελείᾳ ληφθεῖσαν, δέχεται ὅτι ἡ κατὰ φυσικοῦ ἐκπροσώπου τῆς Δικαιοσύνης ὕβρις δὲν ἀποτελεῖ ἀναγκαίως περιύβρισιν τῆς Δικαιοσύνης ὡς ἀρχῆς, ἀλλὰ μόνον ἡ πλήττουσα ταύτην ὡς θεσμὸν καὶ ἀρχήν. Ὁ ἠθικὸς θάνατος τοῦ ἐκπροσώπου μιᾶς ἀρχῆς δὲν ἔχει ὡς συνέπειαν καὶ τὸν ἠθικὸν θάνατον αὐτῆς τῆς ἀρχῆς ὡς θεσμοῦ καὶ ἐννοίας, λέγει ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς τὴν ἀγόρευσίν του ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως.

Ὁ νῦν ὑπουργὸς Δικαιοσύνης ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ἀριθμὸν 232)1957 ἀποφάσεως Ἀρείου Πάγου ἀγορεύσει του, διακρίνει τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸν φορέα αὐτῆς, καὶ ἐπάγεται ὅτι ἡ προσβολὴ δύναται νὰ στρέφεται κατὰ τοῦ φορέως αὐτῆς χωρὶς νὰ θίγῃ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐννοιῶν.

Μετὰ τὴν ἀνάλυσιν τῆς διακρίσεως τῆς ἀρχῆς καὶ φορέως, ἐρχόμεθα εἰς τὸ ἐρευνώμενον ζήτημα, ἂν ὁ διὰ τῆς ἐπερωτήσεως σκοπηθεὶς ἔλεγχος δικαστῶν τινων ὡς ἀτόμων, ἀποτελεῖ προσβολὴν κατ' αὐτῆς ταύτης τῆς Δικαιοσύνης ὡς ἐννοίας καὶ ὡς θεσμοῦ ἢ ἀντιθέτως ἐνάσκησιν δικαιώματος, ἀπορρέουσαν ἐκ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν,

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΜΑ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟ

ΣΕΒΑΣΜΟ ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Πολλὲς φορὲς νοιώθει κανεὶς τὴν ἀνάγκη νὰ μεταδώσῃ καὶ στὸν ἄλλον τὴ χαρά, ποὺ δοκίμασε, διαβάζοντας ἕνα βιβλίο. Σκέπτεται ὅμως νὰ δοκιμάσῃ τὴν πρόσθετη αὐτὴ χαρά, γιατί ἔχει τὸ φόβο μήπως, δανείζοντας τὸ βιβλίο του, τὸ χάσῃ. Οἱ Γάλλοι λένε «βιβλίο δανεισμένο, βιβλίο χαμένο». Πολλὲς φορές, ὅμως, αὐτὸς ποὺ δανείζει τυχαίνει νὰ μὴν τὸ χάσῃ, ἀλλά, κατόπιν ἐπιμόνου ἀναζητήσεως, νὰ τὸ βρῇ, μὲ ἀλλαγμένα ὅμως χαρακτηριστικά.

Τὸ καημένο, ἂν εἶχε μιλιά, τί δὲν θάλεγε στοὺς μελετητὰς διαφόρων τύπων. Σ' αὐτούς, πού, ξαπλωμένοι στὸ κρεββάτι, μελετοῦν καὶ ἀλλοιώνουν τὴν ἐξωτερική του ἐμφάνισι. Σὲ ἄλλους, ποὺ ἀφήνουν νὰ ξεχύνωνται τὰ συναισθήματα, ποὺ γεννῶνται μέσα τους κατὰ τὴν ἀνάγνωσι τοῦ βιβλίου καὶ ὑπογραμμίζουν συνεχῶς, γιὰ νὰ προσέξουν καὶ οἱ ἄλλοι τὰ σημεῖα, ποὺ τοὺς ἔκαμαν ἐντύπωσι. Εἶναι, ὅμως, καὶ οἱ ἄλλοι τύποι, οἱ ὀλίγοι νευρωτικοί, πού, ὅταν ἀπορροφῶνται ἢ σκέπτωνται κάτι ἀφηρημένα, σχεδιάζουν ἐπάνω στὸ βιβλίο σκίτσα, συνθέσεις διάφορες, ποὺ νομίζουν πὼς θὰ κάμουν ἐντύπωσι. Εἶναι καὶ ἄλλοι τύποι, ποὺ σαδιστικὰ τὸ μουτζουρώνουν.

Καημένο βιβλίο, τί περνᾶς! Ἂν μποροῦσες νὰ μιλήσῃς, τί δὲν θάλεγες. Θὰ ἔκανες λεπτομερῆ περιγραφὴ τῶν παθῶν σου καὶ θὰ μᾶς κάθιζες στὸ σκαμνί...

—Ἐὰν θέλῃς, κύριέ μου, νὰ μελετήσῃς κάτι, πάρε πλάϊ σου μολύβι καὶ χαρτί. Τί καλύτερο. Γιατί σὰν σημειώνεις κάτι, ποὺ ἔκανε ἐντύπωσι σὲ σένα, γιὰ τὸν ἄλλον ὅμως δὲν λέγει τίποτε.

Πάντοτε εἶμαι πρόθυμο νὰ σὲ ἐξυπηρετήσω σ' ἕνα νεῦμα σου. Ὅπου μὲ καλέσῃς, σὲ ἀκολουθῶ στὴν πόλι καὶ στὴν ἐξοχή. Σὲ μαθαίνω πῶς νὰ ζῇς καὶ πῶς νὰ ἀντιμετωπίζῃς τὸν θάνατον. Δυναμώνω τὸν νοῦ σου, χαλιναγωγῶ τὰ πάθη σου. Σοῦ ἀνοίγω τοὺς δρόμους τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης. Σὲ διασκεδάζω καὶ διώχνω τὴ σκέψι σου ἀπὸ τὴν ρουτίνα τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ πολλὲς φορὲς σοῦ χαρίζω τὸ γέλιο καὶ τὴ χαρά. Ἐὰν ἔχῃς ἀποτύχῃ σὲ κάτι καὶ ἐπίμονα σοῦ βασανίζει τὴ σκέψι, ἐγὼ ἔχω τὴ δύναμι νὰ ἐξουδετερώσω τὸν πόνο σου. Σὰν διαβάζῃ ἕνα ἱστορικὸ βιβλίο, ὁ νέος γίνεται γέρος, χωρὶς τὶς ρυτίδες καὶ τ' ἄσπρα μαλλιά, παίρνει τὴν πεῖρα τῆς γεροντικῆς ἡλικίας, χωρὶς τὶς ἀδυναμίες καὶ τὶς δυσκολίες της, λέγει ὁ Φοῦλλερ. Στὶς διακοπές σου, ἐὰν δὲν ἔχῃς οἰκονομικὴν ἀνεξαρτησία νὰ κάμῃς ἕνα ταξίδι, ἐγὼ ἀνέξοδα θὰ σὲ γυρίσω σὲ ὅλο τὸν κόσμο καὶ ταυτοχρόνως γίνομαι καὶ ξεναγός σου, ἐξηγώντας ὅ,τι ὑποπέσῃ στὴν ἀντίληψί σου.

Εἰς ἀντάλλαγμα ὅλων αὐτῶν τί σοῦ ζητῶ; συνεχίζει νὰ... λέγῃ τὸ βιβλίο. Τὴ θέσι μου καὶ τὴν ἡσυχία μου, γιατί ὁ θόρυβος γιὰ μὲ εἶναι ἐχθρός. Ἐγὼ εἶμαι ὁ πιὸ πιστός σου φίλος. Στὰ νειᾶτα σου σὲ καθοδηγῶ. Στὰ γεράματά σου σοῦ κρατῶ συντροφιὰ καὶ σὲ εὐχαριστῶ. Κοντὰ σὲ μένα βρίσκεις τὴ γαλήνη. Προστάτευσέ με, λοιπόν, γιὰ τὸ καλό σου καὶ γλύτωσέ με ἀπὸ τὴ φθορά. Γιατί ἀπὸ τὴν δική μου «φυσιογνωμία» ἐξαρτᾶται ἡ στάθμη τοῦ πολιτισμοῦ σου.

ΚΑΤΙΝΑ ΣΒΕΤΣΟΥ

ΤΡΙΑΝΤΕΙΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

•●•

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Αἱ ἐγγρφαὶ τῶν μαθητῶν ἤρχισαν τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1963 καὶ λήγουσι τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1963.

2) Αἰτήσεις πρὸς εἰσαγωγὴν μαθητῶν εἰς τὰ Τμήματα εἰδικοτήτων ΗΛΕΚΤΡΟΤΕΧΝΙΑ καὶ ΜΗΧΑΝΟΤΕΧΝΙΑ γίνονται δεκταὶ ἀπὸ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου 1963 μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1963.

3) Αἱ πάσης φύσεως αἰτήσεις (ἀνεξετάσεις, κατατακτήριοι κλπ.), ἄρχονται τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1963.

Ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω, πληροφορίαι, προγράμματα κλπ., ἐν τῷ Διδακτηρίῳ τῆς Σχολῆς (τέρμα ὁδοῦ Ἰωνίας), καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 6—9 μ. μ.

Ἐν Πάτραις τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1963

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς)

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

1963

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΝ

ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ•
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ•
ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ•
ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΕΦΕΤΟΣ
ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΤΥΧΕΡΟΙ

ΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΣΕΙΡΑΙ 1Η - 10Η
ΕΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ ΚΕΡΔΗ

Ἀγοράστε ἐγκαίρως ἀπὸ ὅλες τὶς σειρές

ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΑΓΩΓΗΣ

ΑΝΩΤΕΡΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ

Ποιὸς θὰ εἶχε ἀντίρρησι γιὰ κάθε παιδὶ ν' ἀκολουθήσῃ κι' ἀνώτερες σπουδὲς κι' ἐπιστημονικὴ κατάρτισιν ν' ἀποκτήσῃ; Δικαίωμα ὅλων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀναμφισβήτητη, ὅμως, προϋπόθεσις εἶναι, ἐκτὸς τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, καὶ ἡ διανοητικὴ ἱκανότης. Ἂν δὲν εἶναι εὐφυΐα, νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ἕνας κανονικὸς τύπος. Αὐτὸς ναί, νὰ σπουδάσῃ. Ὅταν, ὅμως, παρακαλῶντας καὶ μὲ ἀπεγνωσμένες προσπάθειες ἢ πολιτικὲς ἐπεμβάσεις, εἰσάγεται στὸ γυμνάσιο καὶ παίρνει ἕνα ψευτοαπολυτήριο, θέλει ἔπειτα καὶ πανεπιστήμιο, τί νὰ ποῦμε; Σήμερα βλέπουμε παιδιὰ δυνατά, ἱκανὰ καὶ ἀπορρίπτονται στὶς εἰσαγωγικὲς ἐξετάσεις, λόγῳ αὐστηρότητός των· πῶς θέλετε, λοιπόν, ἕνας μέτριος μαθητὴς ἢ καὶ κατώτερος τούτου νὰ εἰσαχθῇ καὶ νὰ σπουδάσῃ καὶ νὰ σταδιοδρομήσῃ αὔριο ὡς δικηγόρος ἢ γιατρός;...

Μήπως θἄπρεπε κάπου ἀλλοῦ ν' ἀναζητήσῃ ἐπαγγελματικὴ σταδιοδρομία; Δὲν νομίζομεν, ὅτι μόνον ὡς ἐπιστήμων μπορεῖ κανεὶς νὰ ζῇ καὶ μάλιστα νὰ γίνῃ κοινωνικὸς παράγων. Ὑπάρχουν πολλὰ ἄλλα πεδία ἐπιδείξεως, ἀναδείξεως, προσφορᾶς. Ἀλλ, ὅμως, μερικοὶ δένονται, ὡς μὴ ὤφειλε, στὸ ἅρμα τῆς σοφίας. Θέλουν νὰ σπουδάσουν!

Λοιπόν; Νά κάνουν τὰ λεφτὰ τους λιρέττες ἢ φράγκα ἢ μάρκα καὶ πετιῶνται «στὰς Εὐρώπας». Ἐκεῖ, ὡς γνωστόν, εἰσάγονται στὰ πανεπιστήμια «ἀβρόχοις ποσί». Καλά, γράφονται στὴν ἰατρική, στὸ πολυτεχνεῖο κλπ. Μένουν στὴ Γαλλία, σπουδάζοντας(!), 1, 2, 3, 5 χρόνια. Ὁ φτωχὸς πατέρας ἱδρώνει μέχρις αἵματος, γιὰ νὰ τοῦ στέλλῃ κάθε μῆνα τὰ τροφεῖα καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα σπουδῆς. Στὸ τέλος, παίρνει καὶ μερικὰ χρήματα ἀπὸ τὴ φτωχικὴ προῖκα τοῦ κοριτσιοῦ του, μὲ τὴ βεβαία ψευδαίσθητη ἐλπίδα, ὅτι αὔριο θὰ ἔλθῃ τὸ παιδί του, ὁ Εὐρωπαῖος ἐπιστήμων καὶ θὰ γίνῃ πακτωλὸς γιὰ ὅλους! Θὰ ἔλθῃ ὅμως; Θὰ φέρῃ δίπλωμα; Τὴν ἀπάντησι ἂς τὴν ἀφήσουμε σ' ἕνα πατέρα ἑνὸς τέτοιου γυιοῦ

Ἔστειλε τὸ παιδί του ὁ φιλόδοξος πατέρας σὲ μιὰ Εὐρωπαϊκὴ πόλι νὰ σπουδάσῃ. Ἡ Τράπεζα Ἑλλάδος τοῦ ἔδιδε κάθε ἐξ μῆνας λιρέττες «λόγῳ σπουδῶν» καὶ ἔστελνε ὅσα ἤθελε τὸ μονάκριβο παλληκάρι του καὶ κάτι περισσότερα. Ἀφοῦ τὰ εἶχε, γιατί νὰ στερήσῃ τὸ παιδί του;

Ἐπέρασαν 4, 5 χρόνια. «Μὴ δυνάμενος» ὁ ἴδιος, λόγῳ ἐπαγγέλματος, νὰ τὸ ἐπισκεφθῇ μόνος του, ἔστειλε κάποτε τὸν ἀδελφό του. Πράγματι, σὲ ἕνα ἐκεῖ πανεπιστήμιο τῆς Ἰταλίας εὑρῆκε τὸ ὄνομά του. Ἦταν γραμμένο καὶ μάλιστα εἶχε περάσει καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ πρώτου ἔτους τὶς ἐξετάσεις!! Ἐν συνεχείᾳ, συνήντησε καὶ τὸν ἀνεψιὸ — γι' αὐτόν, ἄλλως τε, ὑπεβλήθη σὲ κόπους καὶ ἔξοδα. Τὸν βρῆκε ὑγιαίνοντα καὶ μάλιστα καὶ «νυμφευμένον»!...

Θέλετε νὰ προχωρήσωμε γιὰ τὰ καθ' ἑξῆς; Αἴ, αὐτὰ ἐννοοῦνται. Τὸ μόνο ποὺ ἐπέτυχε, ἦταν, ὅτι μὲ τρόπο τὸν ἔπεισε νὰ γυρίσουν «ἐνδόξως στὴν πατρίδα».

Αὐτὸ δὲν εἶναι φαινόμενο ἢ γεγονὸς μοναδικό. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ τῶν «ἀτυχῶν» παιδιῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν δυστυχισμένων γονέων των. Ἂν μᾶς ἐπετρέπετο νὰ γράψωμε καὶ γιὰ τὶς Ἑλληνίδες σπουδάστριες τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ ὠχριούσαμε σὰν Ἕλληνες καὶ σὰν ἄνθρωποι γιὰ τὸ ξεπούλημα τῆς ἀνθρωπιᾶς πολλῶν ἐξ αὐτῶν.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

Η ΑΣΦΑΛΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΩΣΙΣ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΒΡΟΧΟΠΤΩΣΙΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.— Μελέται καθηγητρίας τοῦ Πανεπιστημίου ὡδήγησαν ἄλλους ἐπιστήμονας εἰς τὴν διαπίστωσιν ὅτι δύναται νὰ προκληθῇ βροχὴ μὲ τὴν ἐπίστρωσιν ἀσφάλτου εἰς μεγάλην ἔκτασιν. Αἱ ἀσφαλτικαὶ ἐπιφάνειαι θερμαίνουν τὸν ὕπερθεν ἀέρα, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ σχηματίζει ὑδρατμούς, νέφη καὶ πτῶσιν βροχῆς. Τοῦτο εἶναι ἐφαρμόσιμον εἰς θερμὰ κλίματα, εἰς τὴν τροπικὴν ζώνην.